

skal beregne efter Skatteprocenten, og saa snart der bliver Tale om større Indtægter, betyder dette jo meget. Københavns Skatteprocent, den saakaldte tekniske Skatteprocent, er i dette Øjeblik 3,74; men saa snart vi gaar til de højere Indtægter, bliver det jo noget andet. For en Indtægt af 8,000 Kr. er den 4,65, og for en Indtægt paa 20,000 Kr. er den oppe paa 5,18. Efterhaanden som det bliver nødvendigt at forhøje Skatten i al Almindelighed, vil selvfølgelig Procenten for de større Indtægter stige, og da det væsentligt er de store Udflyttere, der er Tale om ved Erhvervs-skatten, vil det sige, at København og Frederiksberg ikke her bliver stillede paa lige Fod med det øvrige Land, hvis det ikke lykkes at finde en anden Ordning af dette Forhold. — Det er den væsentligste Anke, jeg har mod Affattelsen af § 10. De Betragtninger, som den sidste ærede Taler fremsatte med Hensyn til Fradraget, at de første 2,500 Kr. af en Skatteydets Indtægt ikke skulde være Genstand for mellemkommunal Beskatning, synes jeg i og for sig, naar man ser paa de større Byers Forhold, ikke er saa urimelige. En Skatteyder selv med den Indtægt undgaar jo nemlig kun i de færreste Tilfælde at komme i Berøring med Kommunen gennem Skolevæsenet, Hospitalsvæsenet og paa mange andre Omraader, og selv med en ret høj Skatteprocent i de forskellige Byer vil man ikke kunne paastaa, at Kommunen derigennem har nogen egentlig direkte Gevinst af ham.

Men det synes altsaa, som om den Forhandling, vi her er inde i i Aar, i Virkeligheden i en vis Forstand kun er en Førstebehandling, som ikke skal føre til Sagens Tilendebringelse i Aar, og jeg haaber, naar vi ser den igen ad Aare, at Landet da maa ligge noget bedre, saaledes at virkelig de Købstadinteresser, man fra Højres Side i Agitationen har sagt, at man vilde varetage, ogsaa for Alvor kan blive varetagne gennem den Lov, som kommer til at foreligge.

la Cour: Heldigvis ser vi i Aar, at der intet Afdrag er foreslaaet i de 1½ Mill. Kr., som Staten skal tilskyde til Kommunerne. Hvordan det nu er eller ikke er, ser jeg ikke rettere, end at Kommunerne har første Prioritet i Indkomsten og Formuen. Det var vel ogsaa i Anledning af denne Prioritet, at man i sin Tid gik til at bevilge de 1½ Mill. Krs. Tilskud, da Staten fik Lov til at beskattede Indkomsten og Formuen. Man havde den Gang tænkt sig at give et større Tilskud, men under de mange Forhandlinger, som den Gang blev

førte, blev det knappet ned til 1½ Mill. Jo mere et Skatteobjekt bruges, desto svagere bliver det selvfølgelig, og det kan heller ikke nægtes, at ved den Lov, vi sidst vedtog om en Forhøjelse af Statsskatten paa Indkomst og Formue, blev dette Skatteobjekt svækket for Kommunerne. Der er derfor nu, da Statsskatten er blevet forhøjet, en vis Grund til at give et større Beløb til Kommunerne end de 1½ Mill. Kr. Staten udskriver nu efter Finansloven 16 Mill. Kr. paa Indkomsten og Formuen, altsaa den svækker ganske overordentlig dette kommunale Skatteobjekt. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) omtalte de fattige Kommuner i Vestjylland. Ja, der er mange Kommuner, hvor man kan sige, at Indkomsterne er smaa og dog skal svare Kommunen Afgift, og nu, da Staten er kommet og vil have en forholdsvis større Del, bliver dette Skatteobjekt i disse Kommuner ganske overordentlig svagt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han søger at faa Statstilskuddet til Kommunerne betydeligt forhøjet. Selv om det blev fordoblet, vilde det ikke være for meget, det vilde komme mange trængende Kommuner til gode. Jeg henstiller til det ærede kommende Udvalg at forhandle med den højtærede Indenrigsminister om, at han hos sin Kollega Finansministeren maa faa Adgang til at kunne tilbyde Kommunerne et større Tilskud.

Oluf Jensen: Jeg vil gerne udtale en Beklagelse over, at der ikke ved dette Lovforslag er sket nogen Forandring i Reglerne om Fordelingen af Statstilskuddet til Kommunerne. Der blev den 10. Maj 1910 nedsat en Kommission med det Formaal at søge Reglerne i saa Henseende ændrede. Der har i adskillige Aar indenfor alle Kredse i Landet været megen Utilfredshed med Fordelingsmaaden. Den er mange Steder ganske urimelig. Jeg nævnede et Eksempel i Fjor. Der er i Maribo Amt Kommuner, der maa rejse to Gange om Aaret ind til Amtstuen for at hæve nogle og fyrretyve Øre i Statstilskud. Det beviser fuldt ud, at den Maade, paa hvilken Fordelingen sker nu, er baade urimelig og uretfærdig. Jeg vil derfor gerne i Dag slaa til Lyd for, at der snarest muligt sker Forandring heri, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ved noget om, hvordan det gaar med Kommissionen. Da vi havde Sagen for i Fjor, udtalte den højtærede Minister, at Kommissionen ikke var færdig med sine Overvejelser vedrørende Statstilskuddet til Kommunerne, men var i